

KARDAŞ

TÜSTAV'a
Metin Gür
Bağışdır.

MART 1969

AYLIK DERGİ

SAYI.6

ŞADI ALKILIÇ

Avrupada ki vatansever, devrimci Türkler, ŞADI ALKILIÇ'ın kurtarılması için açmış olduğumuz imza kampanyasına katılınız...

Şadi Alkılıç davasını, Strasburg'da ki Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonuna götürme zamanı gelmiştir.

Şadi ALKILIÇ'ın hapisanede unutulmasına, kalp krizi geçirmiş bir adamın zindanda çürümesine meydan vermiyeceğiz.

Biz diyoruz ki, Türkiye de "Fikir Özgürlüğü" gerçekten varsa... Türkiye de "İnsan Haklarına hürmet" diye bir şey varsa...

Türkiye de "ANAYASA" çiğnenmiyorsa... ALKILIÇ HAPİSTEN ÇIKMALIDIR.

ALKILIÇ, hapiste yattığı süre Türkiye de "Fikir Özgürlüğü", "İnsan hakları", "Anayasa" laflarının hepsi FASA FISO demektir...

ALKILIÇ hapiste yattığı süre, Başbakan Demirel'in "Türkiye de herkes istediğini yazabilir" demesine KÖPEKLER BİLE GÜLMEKTEDİR.

KARDAŞ DERNEĞİ

GURBETTE "KARDAŞ"

TEVETOĞLU BERLİNDE TÜRK İŞÇİLERİNİ
DOLANDIRDI.

Bundan kısa bir süre önce Berline gelen Emperyalist uşağı Tevetoğlu, Berlindeki "İstanbul lokantası" sahibi aracılığı ile Türk İşçilerinden 7000 mark dolandırarak ortadan kaybolmuştur.

Türkiyede İşçilerin yakınlarına Türk parası karşılığında ödemek vaadiyle aldığı bu paranın Türkiyede ödenmediğini öğrenen işçiler dolandırıldıklarını anlayınca Alman resmi makamları nezdinde harekete geçmişlerdir.

Bilindiği gibi Tevetoğlu. Sosyalizme karşı yazmış olduğu kitaplarının baskı paralarını Amerikan efendilerinden almaktadır.

GİZLİ KARAR.

Türkiyede bir takım patronların mensup olduğu derneklerde son zamanlarda bazı gizli kararlar alınmaktadır.

Deri ve Çanta patronlarının yapmış oldukları son toplantılardan birinde alınan gizli bir karara göre TIP'e mensup olan veya ona oy verdiği saptanan, yahutta TIP'in veya Sosyalizmin propagandasını yapan işçiler tesbit edilecek ve bu kişiler hiç bir sebep gösterilmeden işlerinden atılacaktır.

AP iktidarının beslemelerinin almış olduğu bu karar Meclisten çıkarılmak istenen baskı kanunlarının bir devamıdır.

Bu keskin sirke bir gün küptünü patlatacaktır. Fakat milletin sabrını taşıyorlar ve sabrı taştan milletin küptü sadece tekme ile patlatacaklarını sanıyorlarsa çok yanlışlıyorlar...

Ünal GÜNGÖR.

KARDAŞ. Aylık Dergi.

Sahibi ve sorumlu müdürü :

Selma ASHWORTH.

İdare yeri :

274 Kingston Road, Leatherhead, Surrey.

Basıldığı adres :

"SEMICOLON" (TU) England.

Batı Berlin Temsilcisi :

Mugaffer ERDOĞAN.

1. Berlin 10. Olbersstrasse 4. Batı Almanya.

Abone şartları : Yıllık 10 şiling'dir.

5 D.M.

15 T.L.

YUNUS, MAYMUN VE ÖTEKİLER....

Üsküdar vapur iskelesinde
Sabahın beşi
Şubatin ayazı ustura gibi kesiyor
Bir köşede kucak kucağa
Yunus

Maymun

ve ötekiler

Mosmor elleri yüzleri
Sıkıca sarılmışlar
Soğuk kalorifer borusuna
Buğulanır nefesleri

Üsküdar vapur iskelesinde
Sabahın beşi
Uyanmak üzere İstanbul
Orospulukların
soygunların

ve

renkli yaşantıların gecesinden

Yunus Sivas'ın Zara'sından

14 yaşında sarı bir oğlan

Abi diyor :

Anam da yok babam da

Param da yok

Ağlıyor denize dönük

Ya Tokatlı maymun

Maymun olmuş adı Ahmet yerine
orda

Partial bir ceket içinde

Bir deri bir kemik

kara

Gemi bacasında uyurken bir gece

Ele vermiş yaka yı

Sol gözünden hayır yok

Zor kurtarmış paçayı

Ötekiler

Ötekiler de memleketimin çocukları

Kapamış yüzlerine bozuk düzen
bütün kapıları

Üsküdar vapur iskelesinde

Sabahın beşi

Uyanmak üzere İstanbul

Bir Bizans gecesinden

Uyansana memleketim

Memleketimin insanları

Memleketimin insanları

Mem-le-ke-ti-min in-san-la-ri.

İbrahim OSMANOĞLU.

Eyüp, Kılıçarslan İlk Okulu
Öğretmeni. İstanbul.

YENİ AMERİKAN BÜYÜK ELÇİSİ

Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencileri CIA ajanı Amerikan Büyük Elçisi Komer'in arabasını Üniversiteye geldiği gün yakmışlardı...

Olay, taptaze, dipdiri kafamızda ve günlüğümüzde yaşıyor hâlâ...

Türk gençliği kendine has heyecaniyle, o CIA ajanının memleketimize "Büyük elçi" adı altında gönderilmesinin Türklüğümüze edilen pis bir hakaret olduğunu belirtmişlerdi.

Fakat Amerikan uşağı yöneticilerimiz iki büyük Amerikadan özürler dilemiş, el etek öpmüşlerdi... "Bu olay bir kaç "kendini bilmez satılmışın deliliğidir. Türk kamu oyunu temsil etmez." demek küstahlığında bulunmuşlardı.

Çanak yalayıcıları nederlerse desinler, Amerikanın kafasına DANK etmişti : bu memlekette gerçek vatanseverlerden korkmalıdır. Onlar Morrison çömezlerine, uşaklara rağmen daha nice nice Komer'lerin çanına ot tıkayacak güçtedir.

Bu gerçek Amerikanın Türkiye temsilcisi Demirel efendinin kafasına ne zaman DANK edecek bakalım.

Komer'in yerine atanan yeni elçi meslekten diplomatdır. Mr. William HANDLEY 50 yaşında Birleşik Amerika Dış İşleri Bakanlığı Orta Doğu ve Güney Asya işleri Genel Sekreteriydi.

ANAYASA NIZAMINI KORUMA KANUN TASARISINA HAYIR....

Son yılların en faşist, karanlık ve ezici kanun tasarısı hiç şüphe yok ki "Anayasa Nizamını Koruma" adı altında Millet Meclisine getirilen tasarıdır.

Bu 1969 seçimlerine bir terör havası yaratarak girme amacı ile hazırlanmış bir tasarıdır. Vatanını seven her Türk, işçiler, öğrenciler, öğretmenler, gazeteciler, çeşitli partililer protesto seslerini yükseltmişlerdir.

Böyle bir kanun çıkarmak AP'nin en büyük emeliydi. Zindanları Şadi Alkılıçlarla dolduracak... Emniyet Müdürlüklerinde nice nice Nezihe Meriç'ler sigaya çekilecek... Aydınlik, ışık getiren yayınlar, kitaplar tüm toplattırılacak...

Türkiye yüksek maaşlı sallabaşlar, uşaklar ve zavallı köleler, karacahiller diyarı haline gelecek...

Ancak ve ancak VATAN HAINLERİNİN hazırlayabileceği bir kanun tasarısı bu...

HAYIR, "Anayasa Nizamını Koruma" kanun tasarısına HAYIR.

141 VE 142'NCİ

Uzerinde yaşadığımız topraklara vatanımız diyebilmemiz için önce oraya demokrasiyi getirmemiz gerekir.

Bir insan bir yazısından dolayı 6 yıl hapis yatarsa o memlekette hürriyet var denemez.

Bir insan söylediği bir fikrinden dolayı zindanlara atılırsa o memlekette hürriyetten, demokrasiden laf edilemez.

Bir toplum arzuladığı bir partiyi kuramazsa o memleketin toplumu hür sayılamaz.

Bir ulusun ceza kanunlarında bizde ki 141-142 ci maddelerin getirdiği ağır şartlar olursa o ulusa hür denemez.

Dünyanın bir çok ülkelerinde uluslar özgürlük için savaşıırken, bizdeki yobaz, gerici çevreler hürriyete ve onu isteyenlere karşı direnmektedirler.

Bir taraftan batılı olma çabası içerisinde olanlar diğer taraftan batılı devletlerin uluslarına tanıdıkları bir nesnecik hürriyeti bile di ulusuna, bir takım şahsi çıkarları için tanımazlar. İşte bu örnek şursuz beyinlerin, bir çelişmesidir.

ÇARIK AYAGI SIKIYOR

Nedir bu ulusa yapılan baskı, nedir bu kepezelik, bu zulüm ?

Öz vatanımız üzerinde istediğimizi söyleyip, istediğimizi yazamazsak, ne yapalım böyle devleti. Özgürlük insanların en tabii hakkı'dır. Onun olmadığı yerde nacak zulmün güllesi vardır. İşte bu gülle bir gün geri tepecek ve o zaman yobaz geri kafalılar ve onların partisi de kaçacak delik arayacaktır.

İşte o andan itibaren vatanın göz yaşları dinecek ve yurt dışında kalan Türkler yarımından kuşkusuz seve seve vatanına dönecektir.

Derler ki : Güneş çarığı sıkır, çarıkta ayağı sıklar, sonunda ya çarık patlar ya ayak...

İnsanlığından var oluşundan bu güne hep çarığın patladığı görülmüştür. Hiç bir çarık, hiç bir zaman ayağı patlatmayı başaramamıştır.

Türk ulusu çok çarıklar patlatmıştır. Şimdi sıra 141 ve 142 nci çarıktadır. Bu patlayış böyle bir patlayış olacaktır ki, bunun sesini bütün dünya işitecektir.

Mugaffer ERDOĞAN.

(Berlin)

KARDAŞLARIM

Anadolulu insanımızın acıları o kadar büyüktü ki, ona reva görülen yaşantı o kadar canavarca- dır ki bunları yazıyla yansıtmak imkânsız gibi gelir bana. Ve ben iddia ederim, dünyada ki halkların hiç birinin öyküsü Anadolu halkının öyküsüne kadar yürekler acısı değildir. Ve bunun içindir ki bizim gerçek tarihimiz bugüne kadar yazılmamıştır. Gerçeği yazabilecek aydınların, bunun için görecekları yani çekecekleri ceza, işkence korkuları bir yana, yürekleri dayanmazdı Anadolu halkımızın acı öyküsünü yazmağa.

Ne var ki katı olmalıydı aydınımızın yüreği ve yazmalıydılar bizim gerçek tarihimizi. Yazmalıydılar, onları okuyan bu günlük okurlar göreceklardı ki, köleci düzen diye isimlendirdikleri 2500 sene öncesine bu günlük durumumuz arasında ki fark, bu günlük kokuşmuş düzenin eskisinden çok daha kötü olduğunu.

Yurdumuz, Emperyalist Amerikanın ordusu tarafından fiilen işgal edilmiştir... Amerikan askeri, ANA bildiğimiz VATANIMIZIN, en güzel yerlerine Karargâh kurmuş bulunmaktadır...

Avrupalı köle satışı iki bin beş yüz yıl evvelisinden daha alçak ve daha da zalimce yapılmaktadır. Sırtımıza biniyor, "efendimiz" diyorlar. "Uygarlık" diyorlar, bizi Avrupalıya satıyorlar. Ve buralara kadar da gelip, omuzlarımızın üstünde "Milliyetçilik" nutukları atıyorlar.

Vietnamda ki Amerikan askeri eylencisi için çocuk ve kadın başı kesip birlikte resim çektirirken, Türkiyede ki Amerikalı CIA ajanı Morrison vasıtasıyla Devrimci kıyımına girişmiş bulunmaktadır. Yine aynı gövdenin diğer kolu, karnının açlığını gösteren analarımıza Jandarma tüfeginin dipçığı ile cevap vermekte, Amerikan askerinde bu katliama katılması için gazetelelerinde teşvik yapmaktadır. Türkiyede ki Morrison Türk halkı için ne ise, Amerikada ki CIA kurulu da aynı şey, Yunanistanda ki cunta da aynı şeydir. Bunlar hep bir yerden emir alırlar. Hepsi silah fabrikatörlerinin ekonomisini tahsil etmişlerdir. Hepsi Yurt içinde de olduğu gibi, Dünyada da halkların bölünmelerini ve birbirlerini öldürmelerini isterler. Halkların birbirini öldürmeleri için silah fabrikaları kurmuşlar. Silah fabrikalarının kâr etmeleri için savaş gerek diyorlar.

Bizler, yani kol emekçileri, Avrupada Yunanlısı, İspanyolu, İtalyanı, Türkü ve Yugoslavı aynı barakalarda kucak kucağa yatıyoruz, aynı iş yerlerinde çalışıyoruz. Yaklaşık olarak kaderimiz aynı. Türk İşçilerinin büyük bir kısmı domuz ve de tavuk barakalarında yatıyorsa ve yatırılıyorsa o kendisini idare edenlere diğerlerinden daha çok inanmış, onu idare edenler diğerlerinden daha çok zalim olduğundandır. Bugün bu durumda olan bizlerin, yarın sınırlarda süngü süngüye getirilmeye hazırlandığını bilmeli ve buna şimdiden mani olmaya bakmalıyız.

Bugün Ulusal Bayramlarımızda Protokolda ki yerin Amerikan işgal kumandanlarına verildiğini hiç birimiz unutmamalıyız. Ve çok yakından işgal altında ki Yurdumuzda 19. Mayıs 1919' un ellinci yılını TUTSAK olarak kutlayacağız. Bu durum, Anadolu halkımızın ve de aydınımızın yüz karası olarak tarihe geçecektir.

Kardaşlar, yani aydın ve de kol emekçileri, gelin hep beraber yapılması gerekene başlayalım: sol ve devrimci GEVEZELİKLERİ son verelim. Miting meydanlarını, çocuk ve ninelerimize bırakalım. Vereceğimiz savaş zorunludur. Zamanı gelmiştir... Ve biz yani Türkiyeliler bu savaşı mutlaka kazanırız. Çünkü çilemiz çekilmez. Tecrübelerimizde çoktur. Esareten başka, korkudan başka kaybedecek hiç bir şeyimiz yok. Burada Büyük Ozanımızın bir şiirinden bir parça yazarak söylemek istediğimi sizlere iletmış olacağım :

" Mısır Kardeşim,
biliyorum biliyorsun
istiklâl otobüs değil ki
birini kaçırdın mı ötekine binesin.
İstiklâl sevgimiz gibidir
Aldattın mı bir kere
zor döner bir daha ."

DEVRİMCİ selâmlarımla. Sağlıcakla kalınız kardaşlarım.

Sefer Seyfi YILMAZ (İşçi)
6332 Ehringhausen.
Am Bahnhof 11.
Kreis-Wetzlar.
Batı Almanya.

DEVİRİM TÜFENGİME SÜRÜLMÜŞ KURŞUNDUR.

Benim silahım silahsızlıktır umacım
Kara bir gece de ya ateş alır ya almaz.
Doğrultup körkaranlığın candamarına
Sıkarsam ya patlar ya patlamaz.
Sıkmazsam elimde patlayacak umacım.

Birbaşinalığım tüfengime sürülmüş kurşundur
Kötü bir şey olacağından korkarım.
Dağbaşlarını süsleyen o ulu yalnızlık,
Bir gerillacının unutulmuş gecesidir.
Haksızlığa karşı durur Anadolu yaylasında umacım.

Benim silâhım aydınlık bir umuttur,
Devinir gelir saraylardan eski çağlardan
Şemdinli obasında buğday işçisinin gıysisine işlenmiş,
Beytisebab düzündü şafağa açılmış çiçektir.
Durur kuva-i Milliye mavzerinin tetiğinde umacım.

Günışığı ustalaşmışsa aydınlatmada doğayı,
Ozanlarım yürekli bir koro tutturmuşsa,
Damlardada bilgilerim için artık yer yoksa;
Devrim tüf engime sürülmüş kurşundur.
Sıkmazsam elimde patlayacak umacım.

Muğlis SABAHATTİN.

BERLİN'de ki bir HAFİYE'ye IHTAR

Hafiye, dünyanın her yerinde bir... Eli elinize değse, eliniz yapış yapış olur, gidip sabunla suyla şartlamak istersiniz.

Türk ulusu gammaz değildir... Hafiyelik Türk'e yakışmaz. Erkek olanın harcı değildir hafiyelik. Ama işte erkek mûsveddeleri de çıkıyor içimizden.

Biz, Kardeşlarımıza Berlin'de hût zût üten, "Ben Konsolosluğa raporlar hazırlarım", "Ben, M.I.T.'in (Milli Emniyetin adamıyım)" diye gencecik öğrencileri haraca kesen bir hırboyu tanıtaçagız.

Sosyalistlerin, örgütlenmiş toplumcuların arasına girip, onları parçalamıya, birbirine katmıya çalışın...

1962'de Heidelberg'e öğrenci diye gelip, hâlâ diplomalarını tamamlayamamış, gene de Konsolosluk tarafından, Konsolosluğun ve öğrenci müfettişliğinin "lağım işleriyle" uğraştığı için pasaportunu temdit ettirebilen...

Berlin'e yeni gelen öğrencilere göz dağı vermiye kalkan SOLUCAN, kime uşaklık edersen et. İster M.I.T.'in önüne attığı kemikleri yala, ister Konsolosluk lağımını temizle, ister öğrenci müfettişliğine yordakcılık et... Karışmayız. Fakat sosyalist öğrencilere, işçilere yanaşma. Bu birinci IHTAR. Bir daha sefere seni adınla sanınla TEŞHİR edeceğiz. BİLMİŞ OL.

KARDAŞ.

FOTOĞRAFLARLA N.A.T.O.

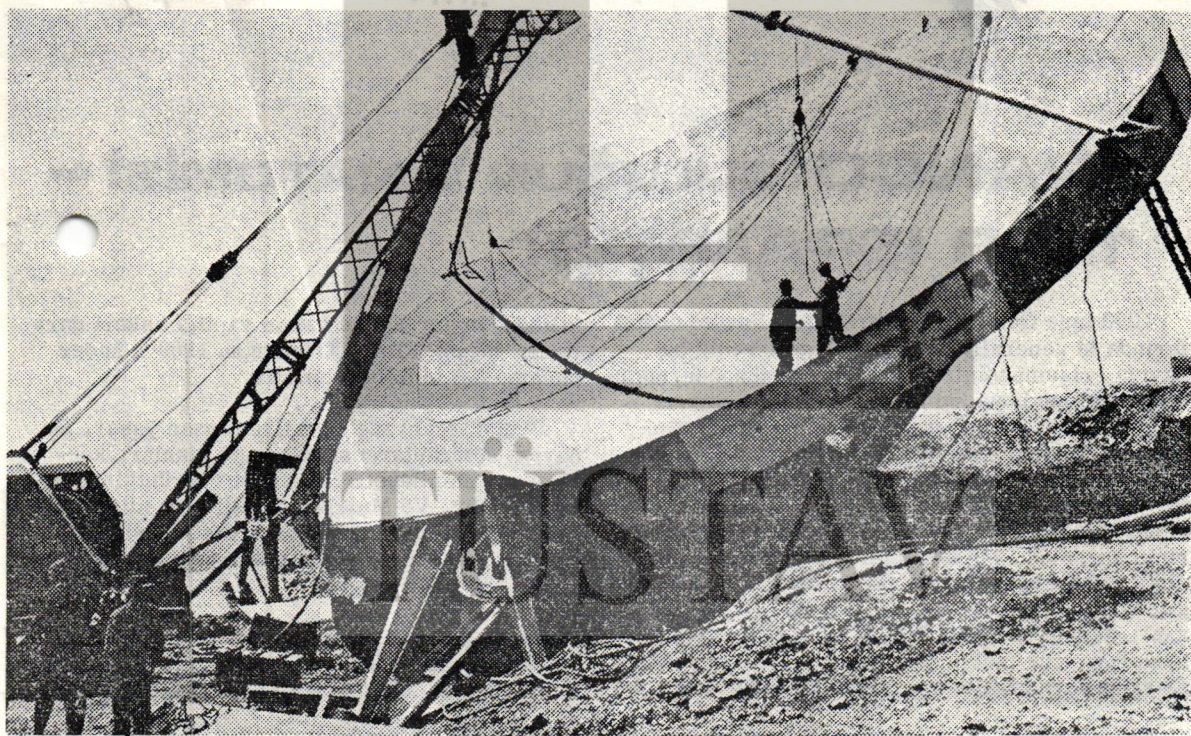
Türkiyeyi bir savaş alanı haline getirecek olan NATO gücünün son manevralarıyla ilgili bu fotoğraflar, İngilterenin muhafazakâr gazetesi THE TIMES'in ek sayısında yayınlanmıştır. Biz, bu fotoğrafları basıyor ve altlarındaki İngilizce yazılarıda olduğu gibi bırakıyoruz.

Officers of the Nato Ace Mobile Force headquarters staff in exercises in eastern Turkey.

Ground-to-ground Honest John missile is fired in Turkish army exercises.

Installation of Forward Scatter System in Turkey.

TÜSTAV'a
Metin Gür
Bağışdır.

FRANCO' CULUĞUN ANATOMİSİ - 1969 İSPANYASI

1090 tane Generali (Amerikan ve Sovyet ordularında ki generalleri bir araya getirseniz bu sayıya erişemezsiniz), yüzlerce piskopos, memleketi boydan boya kaplıyan irili ufaklı sayısız kiliseleri, ek olarak en büyük ve önemli İspanyol şehirlerinin yanı başında duran yüzlerce askeri birlikleriyle; 90.000 üniformalı polisin, bir o kadar yahut daha fazla "GRI" ajanların ve geniş sayıda "Guardia Civil" jandarma birliklerinin koruduğu, bütün bunlara ilâveten sahillerinin kusursuzluğu, güneşinin bolluğunun yarattığı coğrafi cazibe ve CAUDILLO FRANCO'nun şan'ı, şerefi, sadakati, toprak ve kadın, erkek insanları ucuz işçiye gerekmesi olan herkese satmaya veya kiralamaya gönüllü olması, 1936

yılında, yarım düzine hainin yaptığı askeri darbe ile doğan "FRANCO"culuğun 1969'a kadar yaşamasını olumlu kılmıştır.

Bugün İspanyada 32 milyon insan yaşar. Bu sayıya solucanlar, eski Gestapo ajanları, kur-tarılmış memleketlerin siyasi süprütülleri dahil değildir. Ve Malaga'nın iklimine alışmaya çalışan "daimi" turistlerin siyasi ilgisizliği, "İspanyol Cenneti" sanalının ortaya çıkmasında büyük rol oynamıştır.

Bu 32 milyondan, 3½ milyon işçi, "iş gücü" olarak kapitalist ülkelerin zenginliği ve sıhhatı için çalışmaktadır; yani kâr hissesi çıkarana-

Londrada ki İspanyol Büyük Elçiliğinin önünde Franco aleyhtarı gösteri yapan sosyalist İspanyol genç kızları, İngiliz polisi ile gırtlaklaşıyor.

ra, savaş araçları menfaatlerine, işçi sınıfının çten parçalanmasına, kapitalist dünyanın reaksiyoner politikasına farkına varmadan katkıda bulunmaktadır.

Diğer taraftan geniş sayıda işçi, öğrenci, aydın, bilim adamı, profesör, din eğitimcisi, ev kadını ve özgür kişiler, ulusal nüfusun ses çıkarıcıları, CAUDILLO FRANCO'ya göre özgürlük fikrinin sembolü hapislerde, demir parmaklıklar ardında, yıllar yılı taş yerleri silmektedir.

Otuz yıldır İspanyayı yöneten karanlıktır... Mavi, siyah ve gri, beşikten mezara halkın gözüne perde çekmiştir. (Bu renkler polis, guardia civil v.s. üniformalarının renkleridir. Çevirenin notu.)

Ümit yok, acıma yok, bugüne kadar Franco'nun savaş nağrası "intikam" ve "zafer" olmuştur. Ama artık Franco'cu can çekmektedir.

Barışma, birbirini anlama, tanıma, birlik, ve var olmamış olan özgürlüğün bütünü ezilmesi, şimdi halkı birleştirmiştir. Bir süre önce Göç Bakanlığının kanaliyle İspanyayı terkedilenler, dünya görüşleri değişmiş geri dönmektedirler. FRANCO'nun karısına ait büyük "Corte Ingles" mağazalarına kâr kazandırmak için alım satım eşyası olmayı reddediyorlar.

1939'da FRANCO'nun "İspanyada Barış için 1.000.000 İspanyol ölmelidir." diyen korkunç nutku ile başlayan FRANCO ve süpporterlerinin kurduğu terör devri son demlerini yaşamaktadır.

20 milyon seçmen'e bir oy, prensibinden gücünü alan sistem, kitabını dürmeye, üstüste konmuş oyun kağıtları gibi yıkılmaya başlamıştır. Hiç bir şey, tekrar ediyoruz hiç bir şey katilcesine kazanılmış eskimiş "zaferi" yeni baştan diriltemez.

Şairin dediği gibi : Biz enine doğru bütüyoruz. Biz halk, genişliyoruz, yayılıyor, şimdiden ilk i e riye adımı attık... İspanya içinde ve dışında Franconun saklanbaç oyunu politika-sının can çektiği görülmektedir.

Geçmiş arkada kalıyor ve gerçek ortaya çı-
kıyor ; ve biz İspanyanın insanları, geleceğe
doğru bakan yeni güçlere imanımızı yeni baş-
tan kazanıyoruz. Hapissiz, ezilmeyen özgür-
lük, fevkalade kanunlar, dayak, cinayet, katledil-
me, yalan intiharlar, politik zehirlemeler ve
temel atmış faşist olmiyan geleceğe ...

Kendineden birini kendi yerine, kendi kendi
nevekil yapma, tertipli tayinler, eski adamlar-
ın aynı mevkilere oturtulması, bunların hiç bi-
ri İspanyol halkının dileği ile bağdaşamaz.

Halka, kendi istediği hükümet şeklini seçme
fırsatı verilmelidir. Onların seçtiği temsilciler
kanunları yapmalı, reddetme ve dayatma güçle-
rini olgunlaştırmalı.

İspanyanın en ücra köylerinde bile demokra-
si isteyen fikir damlaları yüzeye çıkmaktadır.

Aslında emekçi halkın politik, sosyal ve eko-
nomik gereksemelerini karşılamak için kurul-
muş olan Resmi Sendikalar (Sindicatos Vertica-
les) halk içinde itibarını tamamen kaybetmiş-
tir. Ve bu sendikalar bürokratik bir iskelet ola-
rak, kaba güç' ün yardımıyla ayakta tutulmakta-
dır. Emekçi halk, kendisiyle hiç bir ilişkisi bu-
lunmayan bu sendikaları politik baskının bir
başka faşist şekli olarak görür.

Sendikacılarının ihanetine uğramış, emelle-
rinin hiç birine erişememiş İspanyanın emek-
çi kitleleri, emellerine ulaşmak için yeni bir
metod' a baş vurmak ve bu yolda savaşmak zo-
runda kalmışlardır.

Temsil edilme ihtiyacından derhal komisyon-
lar seçildi. Bu komisyonlar emekçinin kızgınlı-
ğın iş verene iletecekti. Komisyonlara seçilen-
ler politik ilişkileri dolayısıyla değil, fakat işçi-
lerin tanıdığı, namuslu ve ayak diretecek soydan
kişiler oldukları için seçilmişlerdi.

Böylece bugün İspanyol emekçi sınıfının bel
kemiği "İŞÇİ KOMİSYONLARI" (Comisiones
Obreras) doğdu. Liderleri gerçek işçilerdir,
kendi benzerleri tarafından, politik fikirleri göz
önüne alınmadan seçilmiş kişilerdir... Bu ne-
denledir ki, bir çoğu hapiste yatan, eziyet ve iş-
kence edilen katolik işçilerde, emekçi sınıfının
özgürlüğü savaşına komünist, sosyalist, demo-
krat ve politika dışı kadın ve erkeklerin yanı
sıra katılmışlardır.

İşçi Komisyonları var oldukları bu kısa süre
içinde polise ve patronlara karşı sayısız savaş-
larda başarı elde etmişlerdir. Ve hernekadar
liderlerinin bir kısmı Franco terörünün gaddar-
lığına uğramış, zindanların acı yalnızlığını tat-
mışlarsa da, Camacho Ariza, Sabrido, David,
Morin, Hoyos, Gonzales, Garcia, Munoz gibi, on-
ların yerlerini başkaları almış ve Comisiones
Obreras' in bütün İspanyada ki gücünü arttırmış-
tır. Çünkü işçi kardeşlerinin sevgi ve güvenir
sahiptir.

Komisyonlar şimdi bir çok fabrikalarda, tez-
gâhlarda, şehirlerde ve memleket içinde halk
ve çoğu hallerde iş verenler tarafından bile ta-
nınmıştır. Kanunen tanınması çok yakındır.
İspanyol politika savaşında işçi sınıfı ilk defa
olarak, ortak kavgada gereken gücü elde edebil-
mek için, politik bağların ve dini inançların ti-
zerinde bir örgüte sahiptir.

İspanyada İşçi Komisyonları, ulusal çapta,
ister sosyal, ister politik, ister dini olsun, emek-
çi kitlelerinin menfaatlerini savunmanın dışına,
geriye doğru bir dönüş olamayacağını garanti-
sidir.

Bütün anlaşmalarda, imza atmalarda ve hü-
kümet şekillerinde, işçi komisyonları hesaba
katılacaktır, çünkü işçi sınıfının güvenini kazan-
mış gerçek temsilcileridir.

"Labour Monthly" dergisi.
Mart Sayısı.

Dünya da en yüksek emekli maaşı alan kasaplar Batı Almanyadadır.....

Sendikaların yayın organı "Welt der Arbeit"
mart sayısında şu bilgiyi vermektedir : "Bati
Alman Federal Cumhuriyeti, kuruldu kurulu,
yani yirmi yıldır, eski Nazilere emeklilik maaşı
olarak 30 MİLYAR D.M. ödemiştir.

"Hitler Reich"nin hemen tüm Bakanlık müs-
teşarlarının adam başına payı 648.000 D.M.
dı.

Böylece cebine 648.000 D.M. indirmiş olan-
lar arasında Hitler devrinin Adalet Bakanlığı
müsteşarı Herr SCHLEGELBERGER vardır.
Bu adam Nür enberg mahkemesinde ölünceye
kadar hapiste yatma cezası giymişti. 4 yıl geç-
meden Amerikalılar, Schlegelberger' i serbest
bıraktılar... Sıhhati çok bozuk da, ondan hapis-
ten çıkardık, diye de bir özür uydurdular.

Halbuki bu faşist turp gibi sıhhattedir ve hastalardan uzakta beri her ay 2.849 D.M. lık emekli maaşı almaktadır.

Gene yüksek emekli maaşı ile yan gelip yatanlar arasında, "KASAP" ünvanını almış olan Halk Mahkemeleri savcılarında LAUZ vardır. Yüzlerce anti-faşist'in ölümüne yol açmış ve 20. Temmuz. 1944' de Hitler'e karşı suikast işlemek istemiş subayların hakkında gelmiştir. LAUZ'un "KASAP" lakabını almasının nedeni öylesine tüyler ürpertici ki : asılan kimselerin gerçekten kasap cengeliyle asılmasını istemiş, bu isteğini yerine getirtmiş ve astırdığı kişiler çengelde sallanırken yanlarında durup resim çektirmiştir. Amerikalılar Lauz'u da serbest bırakmışlardır... Ve Federal Alman hükümeti de bu KASAP'a şükranlarını ayda 2.849 D.M. maaş bağlamakla ifade etmiştir.

BOYKOT

Ankara Üniversitesi DTCF de bir Felsefe bölümü vardır ki yıllardan beri dönen dolaplardan, bilim adına, felsefe adına oynanan oyunlardan pek az kişinin haberi olur. Vaktiyle kürsülerinden gerek Oliver La Combe gibi gerek Hans Freyer gibi, Carol S. Pratt gibi yabancı otoritelerin gerekse Niyazi Berkes, Muzaffer Şerif Başoğlu ve Behice Boran gibi değerlerini bugün her namuslu aydının teslim ettiği Türk bilim adamlarının öğrencilere seslendiği bu bölümün durumu içler acısıdır.

1949 yılında DTCF de girilen "Bilim adamını budama" kısmen başarıya ulaşmıştır. Ama genç Üniversite öğrencisinin "ilericilik" ülküsü budanamamıştır. Aradan sessizlik içinde yıllar geçti. Devrimci düşünceye kilit vurulmaya çalışıldı, öğrenciler sindirilmeye çalışıldı, tehdit edildi. Atatürk'ün kurduğu Fakülte'den Atatürk'ün resmi indirildi, ama nafiyleydi. Faşizmin gücü, tarihin diyalektik akışı içinde eriyordu. Devrimci Atatürk'cü gençlik bilime sahip çıkıyor, kültür emperyalizmine karşı halka dönük demokratik üniversite istiyordu. Özgür düşünceye başki ile karşı çıkanlar, kürsülerinde rahatça at oynatmak isteyenler ilk iş olarak 1949 "Bilim adamını budama" hareketini bu yıl DTCF Felsefe bölümünde yeniden başlatmışlardır. O devri saatden nasılsa pek yakın zamana kadar kalabilmiş Prof. Nusret Hızır yılın ilk kurbanı olmuştur. Türkiye'de modern mantık üzerine biricik otorite olan Prof. Nusret Hızır aynı zamanda yeni çağ felsefe tarihinde batı anlamında bir özlülük ve yorumla ders veren tek hocamızdır. Yerine kültür emperyalizminin fakültemiz içerisindeki uzantısı olan Necati Akder ve ODTÜ rektörü Kemal Kurdaş tarafından oynanan oyunlar sonunda usulsüz olarak Teo Grunberg ve Hüseyin Batuhan getirildi. ODTÜ de full-time çalışan bu iki eleman

bilimsel formasyonları üst kurların mantık derslerini vermeye yeterli olmadığından, bir derse iki hoca birlikte girmekte, kısacası zevahiri kurtarıya çalışmaktadırlar. Prof. Nusret Hızır ise halen Basın ve Yayın Yüksek okulu ile eğitim fakültesinde dersler vermekte ve bizler ancak oralara giderek hocamızdan yararlanabilmekteyiz. Bundan sonra Yeni Çağ felsefe tarihi asistanı Füsun Altıok'un "Bilim adamını budama" çarkının ikinci kurbanı olduğunu görüyoruz.

Devrimci Öğretim Üyeleri ve Öğrenciler üzerinde oynanan oyuna karşı çıkmak ve

-Kültür emperyalizminin fakültemiz içindeki uzantısı olan Necati Akder'in istenmeyen adam ilan edilerek uzaklaştırılması için

-Fikir özgürlüğü için

-Demokratik üniversite için

-Çağdaş eğitim için

-Baskısını günden güne arttıran Faşizme karşı direnmek için

-İlerici hocalarımız Prof. Nusret Hızır ve Füsun Altıok'un görevlerine iadesi için

-Yoksul halk çocuklarının okuyabilmesinin tek yolu olan gece öğretiminin devam etmesi için

-Emperyalizmin ve iş birlikçilerinin çıkarmayı tasarladıkları "Nizamı Koruma" ve "TRT" kanunlarına karşı direnmek için

-Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren diğer fakülte kardeşlerimizle dayanışmak için
BOYKOT.

İlk ihtar olarak 14 Nisana kadar sürecektir. 14 Nisanda alacağımız tavır daha sert olabilir.

**YAŞASIN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ GERÇEKTEN
DEMOKRATİK TÜRKİYE.**

DTCF. Felsefe Bölümü.

LENİN'in DOĞUMUNUN 100'Ü YILDÖNÜMÜNE DOĞRU

Nisan ayı Lenin'in 99'cu doğum yılı olacak. Biz bu sayımızdan itibaren okuyucularımıza LENİN'in yazılarından ve onun hakkında yazılardan kısa fakat öznl satırlar yayınlıyacğız.

Aşağıdaki satırlar, Lenin'in 1901 yılında, yapacağı bir konuşma için hazırladığı notlardır. İlk olarak "Proletarskaya Revolyutsia"da yayınlamıştır. (Toplu Eserleri, İngilizce baskısı. Cilt:5, sayfa : 327.)

Sosyalizm, Anarşizm tartışmalarını, problemlerini kapsayan bu notlar, başlıklar, yetmiş yıl sonra taptazedir, bugün yazılmış gibi dipdirdir.

LENİN, Anarşizm ve Sosyalizm Üzerine.

Başlıklar :

1)Varlığının 35-40 yılında (Bakunin ve International 1866- ve Stirner'den bu yana senelerdir) Anarşizm, sömürüye karşı, yavan lâflardan gayri bir şey ortaya koyamamıştır. Bu lâflar 2000 yıldan beri ortada dönüp dolaşmaktadır.

Anarşizm,

- a) Sömürünün nedenlerini anlamaktan
 - b) Toplumun sosyalizme giden yolda "gelişimini anlamaktan
 - c) Sosyalizmi başarma yolunda yaratıcı güç olan "sınıf kavgasını" anlamaktan
- YOKSUNDUR.

2) Sömürünün nedenlerini anlamada Anarşizmin yetersizliği.

Anarşizm, içi dışına dönük burjuva kişiselliğidir. Kişisellik, Anarşizmin dünya görüşünün temelidir.

Memlekette küçük mülkiyetin ve küçük ekonominin savunucusu.

Çoğunluk yönetimine karşıdır. Otoritenin birleştirici ve örgütleyici gücünü reddeder.

Otoritenin birleştirici ve örgütleyici gücünü reddeder.

3) Toplumun gelişmesini anlamada yenilgiye uğramıştır- geniş çapta üretimin rolünü- Kapitalizmden sosyalizme doğru gelişmeyi. (Anarşizm umutsuzluğun ürünüdür. Raylarından fırlamış bir aydının yahut serserinin psikolojisidir, yoksa bir proleterin değil.)

4) Anarşizm, Proleteryanın sınıf kavgasını anlamada yetersizlik göstermiştir.

İşçileri örgütlemenin ve eğitmenin rolünün büyüklüğünü anlamada başarısızlığa uğramıştır.

Özünden kopmuş, tek taraflı çareler peşinde koşmuştur.

5) Bir ara Latin memleketlerinde hüküm sürmüş olan Anarşizm'in modern Avrupa tarihine ne gibi katkısı olmuştur ?

-Doktrin yok, devrimci eğitim yok, teori yok.

-İşçi hareketleri baltalanmıştır.

-Devrimci deneyler tam bir fiasko ile sona ermiştir.

(Proudhonizm 1871, Bakunin 1873)

-"Politikayı reddediyoruz" ürtüsü altında emekçi sınıfı, burjuva ekonomisinin boyunduruğuna sokulmuştur..